

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2019

ת"א 2401-12-18 אלהראני נ'
קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע: עומר עבד אלעזיז אלהראני

נגד

הנתבעות: 1. קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ
2. קיו סייבר טכנולוגיות בע"מ

בשם התובע: עו"ד עלאא מתאג'נה
בשם הנתבעות: עו"ד רן שפרינצק; עו"ד גיל לבקוביץ';
עו"ד עדי לויצקי; עו"ד יובל ששון

החלטה

1. כמה בקשות, מקדמיות במהותן, תלויות ועומדות לפניו של בית-משפט זה. הנתבעות שבו ועתרו, מטעם שונה, לסילוקה של התובענה על הסף לאחר, שבקשה קודמת שלהן נתקבלה חלקית בהחלטתי מיום 6.6.2019. בית-המשפט הוסיף ונתבקש לחייב את התובע להפקיד ערובה להבטחת-הוצאותיהן של הנתבעות ככל שתיפסקנה, לפי תקנה 519(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. שלישית עתרו הנתבעות להפעלת-סמכותו של בית-המשפט לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ולקבוע את התיק לבירור, לשון-החוק, בדלתיים סגורות. לבסוף, אגב העתירה לסילוק על הסף התבקש להוציא מן התיק תצהיר, שהגיש התובע לתמיכה בעמדתו שבתשובה.

בחלק מן ההיבטים קשרה עמדתן של הנתבעות את ההליך, שלפניו של בית-משפט זה, בתביעה אשר הונחה לפתחו של בית-המשפט המחוזי בתל אביב בת"א 61866-08-18. לא עיינתי, אך מובן, בתיק ההוא ולא אעייין (אלא במה שיניחו הצדדים לפני כדין). ממילא עומדת כל פרשה, וכל ערכאה דיונית, לעצמה.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2401-12-18 אלהראני נ'
קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

22 בדצמבר 2019

הבקשה לסילוק על הסף

2. על פניו התקשיתי להלום את פיצולה של עמדה, הסבורה שיש לדחות תובענה זו קודם שתתברר, לשתי בקשות נפרדות. מן הבקשות, וכן בישיבה מיום 6.6.2019, הוסבר אמנם טעם לדבר ברם, ולו מבחינתה של התוצאה, הוליד הדבר להתמשכותו של השלב המקדמי. ענין זה, אף אם הוא ניתן, טכנית, ליישום לפי הוראותיהן של תקנות סדר הדין האזרחי, עלול להימצא מכביד על ההליך. אינני מעריך, בכל הכבוד, כי הנתבעות באמצעותם של באי-כוחן המלומדים-באמת, לא ידעו לארוז בסל יחיד, כבר לראשית, את מלוא-טענותיהן המקדמיות.

3. ניתן לקצר. אין, לדעתי, עילה לסילוק על הסף. טענתן של הנתבעות להיעדרו של תום-לב ולניצולם של הליכי-המשפט לרעה יכולה לשמש ביסוד-עמדתם לענין-סופו של הבירור ובטוחני כי שני הצדדים ידעו להתייחס, אליה, אם היא תועלה, בסיכומיהם. בשלב זה של הדין אינני סבור כי הוכח שהתביעה, בנוסחה אשר נותר לפני, היא תביעת-סרק או שכל תכליתה היא השגתם של יעדים שמחוץ לבירור השיפוטי. הסבר לעובדת-הגשתן של שתי תביעות נפרדות, כאן ובבית-המשפט המחוזי, נמסר ואין הוא מופרך על פניו.

בית-המשפט לא קבע ולו ראשית של עמדה לגבי תוצאתה של ההכרעה, ברם הטענה להיעדרה של יריבות, וביתר-דיוק: לאי-ייחוסה לנתבעות, ולו בכתב-התביעה, של פריצה למכשיר-הטלפון של התובע, אינה מכריעה את גורלה של התובענה לשבט. התובע מעלה בכתב-תביעתו טרזניה אחרת כלפי הנתבעות אשר, לשיטתו, מזכה אותו בסעד הכספי לפי העילות הנזיקיות אשר פורטו. זוהי עילה אשר, מבלי להידרש לכל טענה אחרת של פורום או של דין, נדרשת לבירור בערכאה המוסמכת. אדרבה, הירידה לפרטי-פעולתן של הנתבעות, למשל בטענה כי זו אושרה בידי הרגולטור הנוגע בדבר והיא נהנית מהגנתו של הסעיף הששי לפקודת הנזיקין; או בטענה כי זו הצטמצמה לפיתוחו ולמכירתו של מוצר, להבדיל מלשימוש בו, ממחיתה כי כוחן של הטענות, מצד זה או האחר, הוא בבירור התובענה לגופה ולא בחסימה של סף.

את מלוא-פרטיו של ההליך בבית-המשפט הגבוה לצדק (בג"ץ 5662/17 ח"כ זנדברג נ' שר הביטחון, פסק-דין מיום 21.3.2018) אינני מכיר משום שהוא סווג חסוי. ברם נראה כי גם לשיטתן של הנתבעות תוצאתו של ההליך ההוא, לכל היותר, "מעיד[ה] על קלישותה של תביעה

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2401-12-18 אלהראני נ'
קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

22 בדצמבר 2019

זו" (פסקה 23 לכתב-הבקשה). דומני כי אין היא מקימה בסיס להשתק או למעשה של בית-דין, למצער בשלב מקדמי זה שכן אינני מבקש לחסום כל טענה עתידית, שמעבר לסף.

4. נראה לי כי בנימוקים אלה די. לרווחת-הקוראים לא נדרש, אפוא, להוסיף ולפרטם ביתר-הרחבה. גם הכרעה בסוגיית-התצהיר, שהוצאתו מן התיק התבקשה, איננה דרושה להחלטה זו ויסודה בסוגיות של משפט.

הבקשה להפקדת-ערובה

5. הטעמים לחיוב-תובע בהפקדתה של ערובה להוצאות-נתבע, ככל שהתביעה לא תתקבל, ידועים היטב לכל הנוגעים בדבר. מבין אלה סבורני כי נכון להדגיש שניים: את זה, הנדרש למידת-כוחה הלכאורי של התובענה ובהתאם לצידוק שבחיובן של הנתבעות להוציא הוצאות בהתגוננות מפניה; ואת זה המתייחס למיהותם של הצדדים וליחסי-הכוחות שבינם. ב"מקבילית-הכוחות" אשר יש ליישם או, במלים אחרות, במציאתה של נקודת-האיזון הנכונה בין האינטרסים המתחרים, סברתי כי לא נכון יהיה לחייב את התובע להפקיד כסף כתנאי להמשך-בירורה של תביעתו.

6. לסיכוייה של התובענה אמנע, בעיקרון, מלהתייחס. די לי בקביעה כי אין זו תובענה מופרכת על פניה וכי, כפי שנכתב למעלה, סגולותיה או כשליה הם ענין לבירורה גופא. הסוגיות שבחינתן מבוקשות, הן בכתב-התביעה והן מצדן של המתגוננות, מערבות היבטים של עובדה ושל משפט, של הרשאה ושל יישום, של זכויות-הפרט ושל זכויותיו של עוסק וייתכן שגם, ענין שטרם נדון בפרשה זו כל צורכו, של דין ושל מקום-הבירור. אלו הן סוגיות נכבדות אשר שקולות כנגד הוצאות, יש להניח נכבדות עד מאד, שתוצאנה הנתבעות בהתגוננות.

7. הענין האחר הוא מה, שנדמים לפערי-כוחות ממשיים, לזכותן של הנתבעות, בין הצדדים. אמת, מחד גיסא עלולה קביעה שכזו לגלם חשש כי תובע, שהוא לכאורה אדם פרטי ואמצעיו בהתאם, ויותר מכך – אין הוא ישראלי, לא יוכל לשלם הוצאות אם תיפסקנה לחובתו לסופו של ההליך. בד בבד אינני מקל ראש בענין הכספי של הנתבעות ובעובדה כי התגוננות כאן תעלה להן ממון רב. בתוך כך לא עלה בידי למצוא בתשובתו של התובע מענה לטרונייתן של הנתבעות על כך, שטרם שולמו לידיהן הוצאות, שנפסקו לחובתו של התובע בבקשה קודמת בהליך זה (החלטתי מיום 6.6.2019).

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2401-12-18 אלהראני נ'
קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

22 בדצמבר 2019

מאידך גיסא יש יסוד לסברה כי הנתבעות, בהיותן חברות פעילות, תוכלנה לעול הכספי הזה. מנגד, חיובו של התובע בהפקדתה של ערובה, בסכום שיוכל לשרת את תכליתה של ערובה – שיפוי, בסכום ריאלי, בגין הוצאות שהוצאו בפועל, עלול לאיים על כוחו להמשיך בניהולה של פרשתו. על כן, באיזון המתבקש, לדעתי, בין עניניהם של הצדדים, יש להעדיף את זה שיאפשר את בירורה של התובענה ויימנע מחסימתה של הגישה לבית-המשפט לאחר שכבר ננקטה, על פניו של החשש מפגיעה בכיסן של הנתבעות. עוד יש לקחת בחשבון כי חיוב לפי תקנה 519 לתקנות סדר-הדין האזרחי איננו חיוב ב"דמי-רצינות" ואף לא אמצעי ל"חשיפתם" של מניעי-תביעה או של גורמים העומדים, לפי טענתן של הנתבעות, מאחוריה.

בשקלולם של כלל ההיבטים, המפורטים לעיל, אינני מוצא מקום לחייב את התובע בהפקדתה של ערובה להוצאות-הנתבעות.

הבקשה להחסית-ההליך

8. גם בענין זה לא מצאתי, למצער לעת הזו, די בעמדתן של הנתבעות. אינני גוזר, אשוב ואטעים, את החלטתי מקביעותיהן של ערכאות אחרות ובכלל זה של בית-המשפט המחוזי הנכבד בהליך דיוני שלפניו. נדמה, בתוך כך, כי הצדדים לעתירה בבית-המשפט הגבוה לצדק היו אחרים והיריעה העובדתית שביקשו לפרוש שם – איננה זהה. להשקפתי, בהליך שלפני לא ביססו הנתבעות מספיק את הצידוק שבסטייה מן העיקרון החוקתי של פומביות-הדיון בבית-המשפט. אמת הדבר כי ענינים, הנדונים לכאורה בפרשה זו, הם בעלי משמעות ביטחונית וקשורים, אולי, גם ליחסי-חוץ של המדינה. אינני מבקש להתעלם ממשמעויות אפשריות אלו ואהיה מוכן, בהמשכו של ההליך, לשקול החסיה חלקית ואף בחינה מחודשת של החלטתי זו כולה. ברם, לאותו מטבע של רגישות עשוי להיות צד נוסף, שאפשר שדווקא תומך בניהולו של ההליך הזה באורח פומבי והוא, דרך כלל, הצד שמעטים הם המתייצבים לדבר בשמו.

בית-המשפט איננו המדינה, והליך שלפניו איננו עסקה של ייצוא ביטחוני. היריעה הערכית היא רחבה במידה ממשית, בייחוד בענינים אשר יורדים, אם יורדים, לשורשיהם של ערכים חוקתיים ושל זכויות-יסוד שעל ספר. הכלל נדרש, אפוא ולפי השקפתי, להיות פומביות. את החריג לו יש לבסס כל צורכו, ונטל זה מונח לפתחו של המבקש החסיה ולא של שום גורם

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2401-12-18 אלהראני נ'

קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

22 בדצמבר 2019

אחר מלבדו, לרבות צד שלישי שאיננו חלק מן התובענה הזו. לפיכך, לעת הזו, לא ראיתי מקום לקביעתו של הדיון בדלתיים סגורות או לקביעתו של צו, האוסר לפרסם את ההליך הזה. מאליו מובן, עם זאת, כי הנגישות לחומר שבכתובים בתיק זה כבכל תיק, היא מוגבלת. עיון בה יכול להתאפשר אך בתנאים שבתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003.

אבקש – מבלי להתלות החלטה זו וממילא בלא לעכב את המשכו של ההליך שלפני ונקשר בה לפי קביעתו של בית-המשפט המחוזי ברע"א 44678-09-19 מיום 24.10.2019 – את עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה בסוגיה זו. זאת, עד ליום 20.1.2020. לאחר, שתונח לפניו של בית-המשפט ולפני-הצדדים עמדתו זו, ניתן יהא לעתור בכל בקשה שתימצא לנכון.

9. בהתחשב, מחד גיסא, במהותן של הבקשות ובתוצאת-ההכרעה בהן, ומאידך גיסא בעובדה כי הכול נעשה בכתובים ולא נדרש להטריח את באי-הכוח לדיון בבית-המשפט, קביעתו היא כי הנתבעות, יחד ולחוד, תישאנה בהוצאותיו הכוללות של התובע בבקשות אלו, בדרך של תשלום של שכר-טרח של עורך-דין בסך, כולל מע"מ, של 23,400 ש"ח. סכום זה יש לשלם בתוך 15 ימים מיום-קבלתה בידי-הנתבעות של החלטה זו. איחור יוסיף הפרשי-הצמדה ורבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 מיום-החיוב ועד למועד-התשלום בפועל. ככל, שהוצאות קודמות, שהתובע חויב בן כלפי הנתבעות, לא שולמו, ניתן לקיים החיוב בדרך-קיוזו.

10. כתב-הגנתן של הנתבעות בתיק זה יוגש לא יאוחר מיום 2.2.2020. כתב תשובה ניתן להגיש לפי התקנות. הצדדים ישלימו את ההליכים המקדמיים בינם עד יום 15.3.2020. כל בקשה בנדון ניתן להגיש לבית-משפט זה עד יום 1.4.2020. התובע, אם רצונו בכך, יגיש תצהירים של עדות ראשית; כל חוות-דעת של מומחה שברצונו להגיש, ערוכה כדין; וכל בקשה להזמנתו של עד בידיו של בית-המשפט – מנומקת, לרבות הסיבה לאי-הגשתו של תצהיר של עדות ראשית, נתמכת בתצהיר ובה גם הערכה של תמצית-העדויות, עד ליום 17.5.2020. הנתבעות, אם רצונן בכך, תעשינה כן לא יאוחר מיום 5.7.2020. לתצהירים ולחוות-הדעת תצורפנה כל הראיות החפציות, שמבקש בעל-הדין כי תהיינה חלק מחומר-ראיותיו בתיק זה, ושניתן להגישן באמצעותו של המצהיר או המומחה, לפי הענין. לא תצורף ראייה כזו לתצהיר או לחוות-הדעת – לא יורשה צירופה אל התיק בשלב מאוחר יותר אלא מטעמים מיוחדים.

בית-משפט השלום בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2019

ת"א 2401-12-18 אלוהראני נ'
קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ ואח'

דיון בקדם-משפט יתקיים לפני בתאריך 13.7.2020 בשעה 12:00.

המזכירות תזמן את באי-הכוח לדיון שנקבע, תמציא להם את החלטתי זו וכן תשגר את ההחלטה ללשכתו של היועץ המשפטי לממשלה, לטיפולו של הגורם המתאים שם כאמור בפסקה השמינית שלעיל.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התש"ף, 22 בדצמבר 2019, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימן, שופט